

अथ रामे समासीने भरते चाभिगच्छति ।
 तस्य सैन्यस्य मरुतः प्रादुरासीन्महास्वनः ॥ १ ॥
 तेन स्वनेन मरुता वर्धमानेन बोधिताः ।
 गुहाः संतत्यजुर्व्याघ्रा निलिल्युर्वनवासिनः ॥ २ ॥
 समुत्पेतुः खगास्त्रस्ता मृगयूथाश्च डुडुवुः ।
 ऋक्षाश्चोत्सृजुर्वृक्षान् प्रपेतुर्हरयो गुहाः ॥ ३ ॥
 दावाग्नेरिव वित्रस्ता डुडुवुर्जयूथपाः ।
 व्यजृम्भन्त महासिंहा महिषाश्च व्यलोकयन् ॥ ४ ॥
 विलानि विविशुर्व्यालाः स्वस्ति जेपुर्द्विजातयः ।
 विद्याधराः समुत्पेतुः किन्नरा भेजिरे दरीः ॥ ५ ॥
 अभ्यासे प्रतिपद्याथ तस्य देशस्य लक्ष्मणः ।
 सैन्यस्यागच्छतः शब्द इति रामे न्यवेदयत् ॥ ६ ॥
 तमुवाचाव्यथो रामः सुमित्रासुप्रजास्त्वया ।
 मरुहो स्वनति गम्भीरं तत्त्वं विज्ञायतामिति ॥ ७ ॥
 स लक्ष्मणः संवरितः सालमारुह्य पुष्पितं ।
 दिशः क्रमेण संप्रेक्ष्य प्राचीं दिशमवैक्षत ॥ ८ ॥
 उदञ्चुखः सुसंप्रेक्ष्य ददर्श मरुतीं चमूं ।
 रथाश्चगजसंपूर्णीं यत्तैर्गुप्तां पदातिभिः ॥ ९ ॥